

BIBΛIO παρουσιάσεις

Μαρία Μοντεσσόρι: Το παιδί στην οικογένεια

Μετάφραση: Γιάννα Σκαρβέλη

Εκδόσεις: Καλειδοσκόπιο

Σελ. 126

Το παιδί στην οικογένεια από τη Μοντεσσοριανή Βιβλιοθήκη των εκδόσεων Καλειδοσκόπιο με την επιστημονική επιμέλεια της Ειρήνης Φαφαλιού αποτελεί μια συλλογή ομιλιών της Μαρίας Μοντεσσόρι, κατά κύριο λόγο στις Βρυξέλλες το 1923, κι απευθύνεται κυρίως σε γονείς,

ήδη από την ηλικία του νεογέννητου μωρού. Γιατί, ενώ η κυρίαρχη άποψη στις αρχές του 20^{ου} αιώνα ήταν ότι το νεογέννητο ήταν ένας “πεπτικός σωλήνας” ή “μια σκωληκοειδής απόφυση της μητέρας”, η Μοντεσσόρι είδε ήδη στο λίγων εβδομάδων βρέφος ένα τεράστιο δυναμικό.

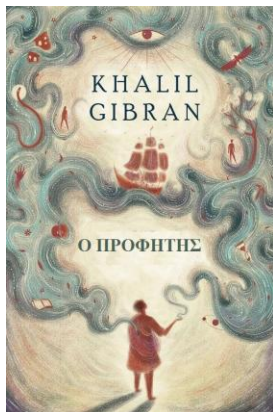
Μέσα από τις ομιλίες της αναπτύσσει τις απόψεις της για τη λευκή σελίδα που αποτελεί ο νέος άνθρωπος που γεννιέται κι οφείλουμε να γεμίσουμε με υποδειγματικό τρόπο, για το νεογέννητο, για το πνευματικό έμβρυο (το πνεύμα που είναι κλεισμένο μέσα στη σάρκα για να έρθει στον κόσμο), για το δυναμικό παράδειγμα των δασκάλων της αγάπης στη ζωή του παιδιού και τη δική του ακόμα πιο δυναμική αγάπη προς τους ενήλικες του περιβάλλοντός του:

“Το παιδί θέλει να είναι εκεί όταν τρώνε οι αγαπημένοι του, κι ας είναι μόλις ενός έτους και πίνει μόνο γάλα. Κι όμως, κλαίει όσο εμείς τρώμε, αν όμως το φέρουμε στο τραπέζι, θα σταματήσει το κλάμα. Αν συνεχίσει να κλαυουρίζει είναι γιατί τρώμε και δεν του δίνουμε σημασία. Θέλει να νιώθει ότι το κοιτάζουμε κι ότι λαβαίνει μέρος στη συζήτηση. Αλήθεια ποιος άλλος κλαίει από λαχτάρα να είναι μαζί μας όταν τρώμε, ακόμα κι αν ο ίδιος δεν τρώει;”

Η Μοντεσσόρι αναπτύσσει τη μέθοδό της, μιλά για το χαρακτήρα του παιδιού (ικανότητα συγκέντρωσης, κόπωση, υπακοή, πνευματική ισορροπία, αυτοέλεγχος), για το περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει, για την οικογένειά του και τις λάθος αντιλήψεις των γονέων να νουθετούν και να προσπαθούν να διορθώνουν τα ελαττώματα των παιδιών τους μέσα από διδαχές αλλά χωρίς το δικό τους παράδειγμα να εμπλέκεται, για τη σχέση του με τους ενήλικες, για τη νέα δασκάλα από την οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η αποτελεσματικότητα των ερεθισμάτων που παρέχονται για ν’ αφυπνίσουν πνευματικά το παιδί (στο σχολείο).

Η Μοντεσσόρι μιλά ήδη από το 1923, δηλαδή σχεδόν εκατό χρόνια πριν, για σχολή γονέων και μοιάζει τόσο προοδευτική σε πολλά θέματα που ακόμα οι πεποιθήσεις της είναι ζητούμενο. Σήμερα, φαίνεται πιο αναγκαία από ποτέ η δημιουργία τέτοιων σχολών γονέων για κάθε υποψήφια μητέρα και πατέρα. Επειδή, όμως, για τα περισσότερα κράτη όλο αυτό είναι ψιλά γράμματα, κοιτάξτε να συγκροτήσετε σταδιακά μέσα σας απόψεις που θα σας ωφελήσουν στη σχέση σας με το παιδί σας αλλά κυρίως θα αποβούν εποικοδομητικές για την ψυχική και ηθική υγεία του ίδιου του παιδιού.

Καλειδοσκόπιο: Από την παρουσίαση του βιβλίου

Χαλίλ Γκιμπράν: Ο Προφήτης

Θα πρότεινα για όποιον έχει παιδιά (αλλά και για όποιον δεν έχει) να διαβάσει το βιβλίο «Ο Προφήτης» του Χαλίλ Γκιμπράν.

Ο συγγραφέας εδώ καταφέρνει, νομίζω, να σταθεί στο «κέντρο», μιλώντας για έννοιες και ζητήματα πολύ δομικά της κοινωνικής μας ζωής, όπως η σχέση του ζευγαριού, η σχέση μας με την εργασία, η φιλία, το μέγλωμα των παιδιών, η διδασκαλία κ.ά. Νοήματα που νομίζουμε ότι βρίσκονται μόνο στον θεωρητικό, αφηρημένο κόσμο των ιδεών, όμως βρίσκονται μέσα στο σπίτι μας, διατρέχουν τη ζωή μας, ποτίζουν την κάθε μας δράση κι αντανακλώνται στα παιδιά μας. Πόσο ωραίο είναι, που διαβάζοντας γι' αυτά, αποκτούν ξανά νόημα οι λόγοι εκείνοι, ενδεχομένως ξεχασμένοι τώρα, από τους οποίους ξεκινήσαμε για να φτάσουμε εδώ που είμαστε (να διαλέξουμε αυτό το επάγγελμα κι όχι το άλλο, ν' αναλάβουμε το μέγλωμα ενός παιδιού, να επιλέξουμε αυτούς για φίλους, κλπ.)

Παραθέτω ένα απόσπασμα από το βιβλίο, σε μετάφραση Ευάγγελου Γράψα, εκδόσεις Μπουκουμάνη. (Στη θέση του προφήτη που απαντάει, εγώ βλέπω τη Μαρία Γουδέλη ενώ μιλάει σ' έναν γονιό.)

« Και μια γυναίκα που κρατούσε ένα μωρό στην αγκαλιά της είπε, Μίλησέ μας για τα Παιδιά.

Κι εκείνος είπε:

Τα παιδιά σας δεν είναι παιδιά σας.

Είναι οι γιοι κι οι κόρες της λαχτάρας της Ζωής για τη ζωή.

Έρχονται στη ζωή με τη βοήθειά σας, αλλά όχι από σας,

Και μ'όλο που είναι μαζί σας ,δεν ανήκουν σε σας.

Μπορείτε να τους δώσετε την αγάπη σας, όχι όμως και τις ιδέες σας,

Γιατί αυτά έχουν τις δικές τους ιδέες.

Μπορείτε να στεγάσετε το σώμα τους, όχι όμως και την ψυχή τους,

Γιατί η ψυχή τους κατοικεί στο σπίτι του αύριο, που εσείς δεν μπορείτε να επισκεφτείτε, ούτε στα όνειρά σας.

Μπορείτε να προσπαθήσετε να τους μοιάσετε, αλλά μη γυρεύετε να κάνετε αυτά να σας μοιάσουν.

Γιατί η ζωή δεν πηγαίνει προς τα πίσω και δε σταματά στο χθες.

Εσείς είστε τα τόξα απ' όπου τα παιδιά σας σα ζωντανά βέλη θα τιναχτούν μπροστά.

Ο τοξότης βλέπει το σημάδι πάνω στο μονοπάτι του άπειρου, και σας λυγίζει με τη δύναμή του ώστε τα βέλη του να τιναχτούν γοργά και μακριά.

Το λύγισμα σας στο χέρι του τοξότη ας είναι για σας χαρά.

Γιατί όπως αυτός αγαπά τα βέλη που πετούν, έτσι αγαπά και τα τόξα που είναι σταθερά.»

Ο Χαλίλ Γκιμπράν γεννήθηκε στο Μπεχάρι του Λιβάνου το 1883 και πέθανε στη Νέα Υόρκη το 1931.

Σοφία Εφεντάκη

Το βιβλίο είναι διαθέσιμο στα ελληνικά στις παρακάτω εκδόσεις:

- *Ο προφήτης / Χαλίλ Γκιμπράν* · μετάφραση Φώντα Κονδύλη - Κωστή Νικάκη. - Αθήνα, Εκδόσεις Στέφανος Βασιλόπουλος, - 102σ. - 1969
- *Ο προφήτης / Χαλίλ Γκιμπράν* · μετάφραση Μαίρη Πενθερουδάκη Καββαδία. - Αθήνα : Πύρινος Κόσμος, - 97σ. - 1974
- *Ο προφήτης/Ο κήπος του προφήτη*, μετάφραση Ευάγγελος Γράψας - Αθήνα, εκδόσεις Μπουκουμάνη, -191σ - 1974
- *Ο προφήτης / Χαλίλ Γκιμπράν* · μετάφραση Κώστας Παχύδης - Αθήνα : Ιάμβλιχος, 2013 - 96σ
- *Ο προφήτης / Kahlil Gibran* · επιμέλεια Μαρία Ζ. Παπαδοπούλου, μετάφραση Κώστας Παρίσης - Αθήνα, εκδόσεις Printa, 2001 - 120σ
- *Ο προφήτης: Η τέχνη της ειρήνης / Χαλίλ Γκιμπράν* · μετάφραση Ελένη Γκαγκάτσιου - Αθήνα : Παπασωτηρίου, 2008 - 272σ. εικονογραφημένη έκδοση.
- *Ο προφήτης / Χαλίλ Γκιμπράν*, μετάφραση Γιώργος Λαμπράκος - Αθήνα, εκδόσεις Πατάκη, 2013 - 141σ.,